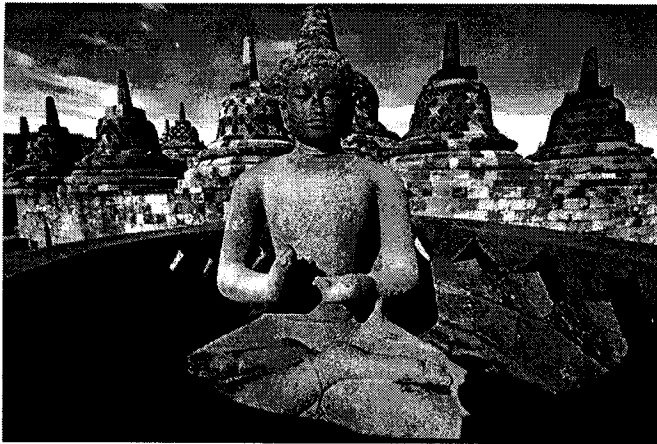

thoả đáng về những vấn nạn như tại sao chúng ta phải chịu đau khổ, về sự già nua, về nỗi chết không rời... Chính tôi cũng muốn biết những chuyện đó. Ngày tôi bắt đầu cuộc sống ở tu viện, cha mẹ và anh tôi đều đã qua đời. Nếu bạn được dạy dỗ rằng Thượng Đế tạo ra con người và Ngài là biểu hiện của lòng bác ái thì quả thật tôi không hiểu nổi tại sao Ngài lại lấy đi ba người đó của tôi. Bây giờ thì tôi nhận ra rằng sự chết và kiếp sống được Phật giáo luận giải một

điều mà mọi người mong muốn và đó cũng là lý do tại sao người ta đến với Phật giáo. Có một điều khá buồn cười là suy ngẫm về hạnh phúc của người khác lại chính là phương tiện hữu hiệu nhất để mình được hạnh phúc. Người ta thường quan niệm rằng làm việc cho mình, sở hữu vật chất cho mình.... sẽ làm mình sung sướng, nhưng thực ra, hành động này có ý nghĩa trái ngược. Điều bất hạnh là không mấy ai trong chúng ta nhìn thấy và thực hành ý tưởng này trong cuộc

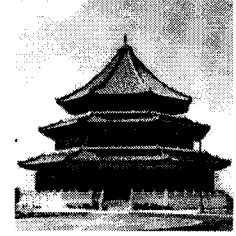

cách thông suốt hơn và dễ chấp nhận hơn.

Phật giáo cống hiến rất nhiều điều cho mọi người. Về phương diện tinh thần, Phật giáo làm cho con người hạnh phúc hơn vì có được thỏa mãn nội tại. Mỗi người tự quyết định về cuộc sống của mình và làm chủ tâm thức mình nên không thể đổ lỗi cho quyền năng ngoại vi như Thượng Đế chẳng hạn. Tất cả đều do tâm thức chúng ta (vạn pháp quy tâm). Nếu mỗi ngày bạn đều quan sát tâm tượng mình lúc nào cũng thân thiện với mọi người thì sau một thời gian, tâm tư bạn sẽ được ở trạng thái vui vẻ và thỏa mãn. Đó chính là

sống. Những cách thức quán sát như vậy có thể dùng để huấn luyện tâm thức chứ không phải chỉ có ngồi thiền và sau khi đã thuần thục, người ta có thể thực hành những phép quán này bất cứ ở đâu và lúc nào.

“Bây giờ thì tôi bắt đầu hạn chế bớt công việc tại Andin International, tôi chỉ đến khi người ta cần tôi với những quyết định quan trọng. Tôi cho xếp biết ý định này từ 5 năm rồi và sự rút lui của tôi cũng không dễ dàng gì. Bắt đầu, tôi rút thời gian làm việc xuống 8 tháng mỗi năm, rồi xuống 6 tháng và đến năm rồi tôi chỉ đến hằng một tháng trong suốt cả năm. Tôi muốn chú tâm vào công cuộc

hoàng dương chánh pháp. Tôi dự định cho một chuyến nhập thất dài hạn (khoảng 3 năm) tại Arizona là nơi tôi sinh trưởng. Tôi cũng dự định bỏ ra 7 năm để truyền lại những kiến thức của vị Ghese cho các môn đệ của tôi ở Nữu Ước. Tôi cũng có ý muốn xây dựng một trung tâm học Phật rộng lớn cho những người thực tâm muốn thực hành Phật pháp với lối tu học thích hợp với nếp sống của quần chúng Tây phương. Trung tâm này sẽ ở xa thành phố, các kiến trúc và phòng ốc sẽ bao quanh một khu đất rộng lớn ở giữa. Cư dân của thành phố, các kiến trúc và phòng ốc sẽ bao quanh một khu đất rộng lớn ở giữa. Cư dân của trung tâm sẽ bao gồm tăng ni lẫn Phật tử. Họ sẽ sống tự túc bằng các công việc có liên hệ đến ngành điện toán. Hiện nay có một địa điểm rộng 7000 mẫu tây mà chúng tôi có thể mua được rất thích hợp với dự tính này. Các cơ sở tại Nữu Ước sẽ tiếp tục hoạt động và tôi sẽ thỉnh thoảng ghé qua thăm viếng.

“Người ta nghĩ rằng quần chúng Tây phương đang bị kích động vì sự khám phá của họ về Phật giáo, rằng họ quá ngây thơ nhẹ dạ. Nhận xét không phải hoàn toàn vô căn cứ tuy rằng hơi quá đáng. Nỗi đam mê sẽ lắng dần sau thời kỳ trăng mật và người ta sẽ nhận chân những giá